

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 109/25

Luxemburg 4. septembra 2025

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-305/22 | C.J. (Výkon trestu v nadväznosti na EZ)

Súdny orgán nemôže odmietnuť vykonať európsky zatykač a sám prevziať výkon trestu bez súhlasu štátu, ktorý tento zatykač vydal

Štát pôvodu môže v prípade, že tento súhlas nedá, ponechať európsky zatykač v platnosti a sám vykonať trest na svojom vlastnom území

Európsky zatykač je zjednodušeným súdnym konaním upraveným právom Únie¹, ktoré umožňuje zatknutie osoby v členskom štáte, v ktorom sa táto osoba nachádza, a jej odovzdanie do členského štátu, ktorý vydal zatykač, aby tam bola trestne stíhaná alebo aby sa tam podrobila výkonu trestu, na ktorý bola odsúdená. V tejto oblasti predstavujú zásady vzájomnej dôvery a vzájomného uznávania základ justičnej spolupráce v trestných veciach a zakotvujú dôležité pravidlo: členské štáty sú povinné vykonať každý európsky zatykač. K nevykonaniu takéhoto zatykača preto môže dôjsť len výnimočne. V tomto rozsudku Súdny dvor vysvetľuje, prečo je nevykonanie európskeho zatykača s cieľom výkonu trestu v štáte, v ktorom má bydlisko osoba, na ktorú bol európsky zatykač vydaný, platné len vtedy, ak vykonávajúci súdny orgán dodrží podmienky a postupy spojené s uznaním odsudzujúceho rozsudku a prevzatím výkonu uvedeného trestu, ktoré stanovuje iná právna úprava Únie.

V roku 2017 Odvolací súd Bukurešť odsúdil rumunského občana na trest odňatia slobody, ktorý 10. novembra 2020 nadobudol právoplatnosť. Dňa 25. novembra 2020 vydal tento súd na uvedenú osobu európsky zatykač na účely výkonu uloženého trestu. Táto osoba bola 29. decembra 2020 zatknutá v Taliansku. Talianske súdne orgány ju však odmietajú odovzdať rumunským orgánom. Naopak, tieto orgány sa rozhodli uznať odsudzujúci rozsudok Odvolacieho súdu Bukurešť a vykonať trest v Taliansku. Usúdili totiž, že by to zvýšilo šance na sociálnu nápravu dotknutej osoby, ktorá má legálne a skutočné bydlisko v Taliansku. Talianske súdne orgány navyše započítali do pôvodnej dĺžky trestu obdobia, ktoré odsúdený už strávil vo väzbe v Taliansku, a uložili mu domáce väzenie s podmienčným odkladom výkonu trestu. Rumunské súdne orgány vyjadrili nesúhlas s uznaním odsudzujúceho rozsudku, ako aj s jeho výkonom v Taliansku. Tvrdia, že európsky zatykač vydaný na rumunského občana je stále platný. Podľa nich musí byť preto táto osoba odovzdaná a jej trest sa nemá vykonať v Taliansku, ale v Rumunsku.

Odvolací súd Bukurešť, ktorý v spore rozhoduje, sa obrátil na Súdny dvor najmä s otázkou, či odmietnutie odovzdania osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účely výkonu trestu odňatia slobody, predpokladá, že štát pôvodu súhlasil s výkonom trestu v inom členskom štáte. Okrem toho sa tento súd opýtal, či si štát pôvodu v prípade, že nedal súhlas s týmto prevzatím v súlade s osobitnými pravidlami práva Únie v tejto oblasti², zachováva právo vykonať trest, a teda ponechať európsky zatykač v platnosti.

Súdny dvor vo svojom rozsudku najprv pripomenul, že európsky zatykač je založený na zásade vzájomnej dôvery a že odmietnutie jeho vykonania je výnimkou, ktorú treba vždy vykladať reštriktívne.

Súdne orgány členského štátu, ktorý odmietne vykonať európsky zatykač, aby sa trest mohol vykonať na jeho území, preto musia získať súhlas orgánov členského štátu pôvodu s prevzatím výkonu trestu uloženého v tomto druhom štáte. Takýto súhlas znamená zaslanie odsudzujúceho rozsudku, vyhláseného členským štátom pôvodu, vykonávajúcemu členskému štátu spolu s osvedčením. Bez tohto súhlasu nie sú splnené podmienky na prevzatie

výkonu a dotknutá osoba musí byť odovzdaná. Cieľ zvýšiť šance na sociálnu nápravu, na ktorý sa odvolávajú talianske orgány, totiž nie je absolútny a musí byť v súlade so zásadou, podľa ktorej členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač.

Vzhľadom na rôzne funkcie trestu v spoločnosti sa orgány členského štátu, v ktorom bola osoba odsúdená na trest odňatia slobody, môžu legitímne odvolávať na svoje vlastné dôvody trestnoprávnej politiky, aby opodstatnili výkon uloženého trestu na svojom území, a teda odmietnuť zaslanie odsudzujúceho rozsudku a osvedčenia na účely výkonu trestu v inom členskom štáte. V každom prípade ak k odmietnutiu vykonať európsky zatykač došlo v rozpore so základnými podmienkami a postupmi stanovenými právom Únie, tento európsky zatykač zostáva v platnosti a štát pôvodu si zachováva právo vykonať uložený trest na svojom vlastnom území.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdy, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej adrese CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎(+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV](#) z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi.

² [Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV](#) z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.